

דף לא:

י"ד סימן רא סעיף עא

עין משפט ב.

עא. קג. טמא שירד לטבול ספק טבל ספק לא טבל, ספק יש במקוה ארבעים סאה ספק אין בו, וכן שתי מקואות אחד יש בו מ' סאה והשני אין בו וטבל באחד מהן ואינו יודע באיזה טבל הרי זה טמא ^ב שהטמא בחזקתו עד שיודע שטבל כראוי.

עא. קד. ה"ה מקוה שנמדד ונמצא חסר בין שהיה המקוה ברשות הרבים בין ברשות היחיד כל הטהרות שנעשו בו למפרע טמאות ^ג עד שיודע הזמן שנמדד והיה שלם.

ה"ו סימן קעו סעיף יד

עין משפט ג.

יד יח. אחד מהשותפין שמבקש לעכב את הפירות מלמוכרן עד זמן הידוע אין חבירו יכול לעכב עליו ^ד. אבל משהגיע זמן למכור ואחד השותפין מכרן ^ה ואח"כ נתייקרו אין לחבירו עליו כלום.

הגה: אבל במכרן קודם זמן ואח"כ נתייקרו בזמנם הוי פשיעה ^ו וחייב לשלם לחבירו חלקו.

ב. ממשנה ב' פ"ב דמקואות וכו"י, ובספק יש בו מ' סאה או לא היינו שעכשיו נמדד ונמצא חסר וספק אם בשעת הטבילה היה מ' סאה, אבל אם עכשיו שלם גם אם יש ספק בשעת הטבילה אם היה חסר בכה"ג אין פוסלין טבילתו. ט"ז ס"ק פ"ה.

ואפי' בטמא טומאה מדרבנן דאם איירי בטמא מן התורה תיפוק ליה מספיקא דאורייתא לחומר ולמה לי העמד טמא על חזקתו. ט"ז ס"ק פ"ו.

ג. ואע"ג דבעלמא קימ"ל ספק טומאה בר"ה טהור כאן אמרינן העמד טמא על חזקתו. ש"ך ס"ק קמ"ה.

ד. מגיטין ל"א ע"ב.

ה. גם בלא דעת חבירו. כ"כ הטור ואין חבירו יכול לעכב עליו. מרבא שם בגיטין ל"א ורש"י שם בע"ב ד"ה לשותפין.

ו. ב"י בשם רי"ו במישרים נתיב כ"ז ח"א והשותף משלם ואין המכר בטל. ועיין באהע"ז סוף סי' פ"ו ובב"ש שם. והגם ששותף שמכר ונתאנה אפי' שהמוכר מחל אונאתו מ"מ יכול השותף השני שלא מכר לחזור בו על הלוקח, כתב בפעמוני זהב לחלק ביניהם ע"ש. וציין לעיין ביור"ד בסי' קע"ז סעיף ל"ב ובש"ך שם בשם הפרישה, וכתב שיש לחלק.

ד יט. אם אין זמן ידוע לאותם פירות ואחד רוצה לעכב ולהמתין
מלמוכרן עד שיתיישנו יותר, חבירו מעכב עליו ז'.

ז. רמב"ם שם מברייתא בגיטין שם.